

Usnesení

Krajský soud v Praze jako soud druhého stupně projednal v neveřejném zasedání konaném dne 23. října 2024 stížnost **státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Kolíně, v trestní věci **odsouzeného M[redacted] K[redacted]**, narozeného [redacted] v [redacted], proti usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 26. září 2024, číslo jednací 3 T 16/2020-298, a rozhodl

takto:

Podle § 149 odstavec 1 trestního řádu se napadené usnesení **ruší**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením Okresního soudu v Kolíně bylo rozhodnuto, že se podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku a § 331 odst. 1 a § 333 odst. 1 tr. řádu odsouzený M[redacted] K[redacted] podmíněně propouští z trestu odnětí svobody ve výměře 171 dnů, uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 12. 2. 2020, č.j. 3 T 16/2020-94, za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, ve spojení s usnesením Okresního soudu v Kolíně ze dne 6. 4. 2022, č. j. 3 T 16/2020-154, podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku se odsouzenému stanoví zkušební doba v trvání 2 měsíců.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce v zákonné lhůtě stížnost. Namítá, že napadené usnesení je nezákonné, neboť z pohledu ust. § 88 odst. 1 tr. zákoníku byla splněna pouze časová podmínka. Soud I. stupně nemá pro své rozhodnutí žádný podklad o tom, že odsouzený (zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností) prokázal polepšení a může se tak od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Důvodem pro napadený postup nemůže být ta skutečnost, že vykonávací řízení je třeba ukončit, což soud I. stupně v době vydání napadeného usnesení považoval za jediné možné řešení. Odsouzený aktuálně vykonává uložený trest, neboť byl dne 27. 9. 2024 na Letišti Praha – Ruzyně zadržen. Usnesení soudu I. stupně je tak napadáno jak pro nesprávnost jeho výroku ve smyslu ust. § 145 odst. 1 písm. a) tr. řádu, tak pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, ve smyslu ust. § 145 odst. 1 písm. b) tr. řádu, neboť v rozporu s ust. § 2 odst. 5 věty první trestního řádu nebyl soudem I. stupně zjištěn skutkový stav věci, který je nezbytný pro rozhodnutí. Současně tento postup soudu způsobil nesprávnost, resp. nezákonnost, výroku napadeného usnesení. Závěrem navrhuje, aby krajský soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 tr. řádu zrušil.

Krajský soud při rozhodování o stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení i řízení mu předcházející, přičemž shledal podanou stížnost důvodnou.

Okresní soud v odůvodnění napadeného usnesení vysvětlil, že trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 12. 2. 2020, č.j. 3 T 16/2020-94, byl odsouzenému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, usnesením ze dne 26. 6. 2020, č. j. 3 T 16/2020-108, byl výkon tohoto trestu nařízen, přičemž odsouzený odpracoval pouze 129 hodin, dne 27. 9. 2020 odcestoval za prací do Velké Británie. Usnesením Okresního soudu v Kolíně ze dne 6. 4. 2022, č. j. 3 T 16/2020-154, byl odsouzenému přeměněn zbytek trestu obecně prospěšných prací ve výměře 171 hodin v nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť uložený trest neodpracoval v zákonné roční ani prodloužené šestiměsíční lhůtě, aniž by mu v tom bránila zákonná překážka. Do trestu byla započtena doba zadržení od 29. 1. 2020 – 23:10 hodin do 30. 1. 2020 – 4:00 hodin. Výkon trestu odnětí svobody v trvání 171 dní byl nařízen dne 26. 4. 2022, téhož dne byl odsouzený vyzván k nastoupení trestu. Následně byl dne 7. 6. 2022 vydán příkaz k dodání

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Špičková

do výkonu trestu, dne 20. 6. 2022 byl na odsouzeného vydán Evropský zatýkáací rozkaz a zatýkáací rozkaz určený pro spolupráci s Velkou Británií, dne 29. 12. 2022 byla vydána žádost o provedení opatření nezbytných pro vyžádání osoby z cizího státu podle § 79 odst. 1 zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a bylo zahájeno mezinárodní pátrání. V době od 2. 11. 2023 do 28. 3. 2024 byl odsouzený ve vydávací vazbě ve Velké Británii, zbývá mu tedy vykonat trest odnětí svobody v trvání 24 dní, neboť byl z vydávací vazby ve Velké Británii předčasně propuštěn.

Ačkoliv se snaha okresního soudu ukončit vykonávací řízení jeví krajskému soudu zcela pochopitelná, nutno přisvědčit státnímu zástupci, pokud v podané stížnosti namítá, že nebyly naplněny podmínky podmíněného propuštění z trestu odnětí svobody ve smyslu ust. § 88 odst. 1 tr. zákoníku. Je totiž nesporné, že odsouzený splnil pouze podmínku časovou, podmínky prokázání nápravy a prognózy, že odsouzený povede v případě podmíněného propuštění řádný život, prokázány nebyly, resp. okresní soud pro jejich posouzení neměl s ohledem na pobyt odsouzeného ve Velké Británii v podstatě žádné podklady.

Především však bylo zjištěno, že v době po vyhlášení napadeného usnesení byl odsouzený zadržen a dne 26. 9. 2024 ve 12.30 hodin byl dodán do výkonu trestu odnětí svobody. Podle aktuálního výpisu z centrální evidence vězňených osob trest odnětí svobody vykonával od 26. 9. 2024 do 19. 10. 2024, kdy byl z výkonu trestu propuštěn.

Proto bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a podle § 149 odst. 1 tr. řádu bylo napadené usnesení zrušeno, přičemž předmětný trest odnětí svobody byl vykonán a žádné rozhodnutí ohledně tohoto trestu již nepřichází v úvahu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není stížnost přípustná.

Praha 23. října 2024

JUDr. Kateřina Hykešová v. r.
předsedkyně senátu